

Euroopan yhteisöjen komission 23.5.2002 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-191/02)

(2002/C 180/20)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.5.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen, prosessiosoite Luxemburgissa on komission oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1971 annettua direktiiviä 97/271/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohtaa, kun se ei ole varmistanut valvontamenetelmien yhdenvertaisuutta direktiivin liitteessä I olevan D osan I kohdan mukaisesti kaikkien laitosten osalta, ja
- 2) velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Saksassa sovellettavien valvontamenetelmien käyttö (kahden tunnin sekatesti tai erityinen pistokoe⁽²⁾) direktiivin liitteessä I olevan D osan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen menetelmien sijasta johtaa siihen, että direktiivissä säädetyt raja-arvot voidaan ylittää seuraamuksitta. Tämä osoitetaan liittovaltion ympäristöviranomaisen toimeksi antamassa ja syyskuussa 1996 laaditussa tutkimuksessa nimeltä "Gutachten zur Gleichwertigkeit der Anforderungen der Rahmen-AbwasserVwV und der EU-Richtlinie an die Ablaufkonzentration kommunaler Abwasserbehandlungsanlagen und an den Stickstoffeliminierungsgrad".

Komissio hylkää vastaväitteen, jonka mukaan valvontamenetelmien yhdenvertaisuuden arviointia yksittäisten laitosten osalta ei edes vaadita direktiivin 5 artiklan 4 kohdan vuoksi. Direktiivin 5 artiklalla on toinen sääntelysältö kuin 15 artiklalla ja liitteessä I olevalla D osalla. Direktiivin 5 artiklassa säädetään laatuvaatimuksista, joista sallitaan poikkeuksia tietyllä määritellyllä edellytyksellä. Direktiivin 15 artiklassa ja liitteessä I olevassa D osassa säädetään valvontamenetelmistä, joilla kontrolloidaan raja-arvojen noudattamista. On aivan ilmeistä, että myös liittotasavallassa sovellettavaksi tullut yhtei-

nen 75 prosentin vähennys typpikuormitukseen on mitattava Saksassa sovellettavien valvontamenetelmien mukaisesti. Tämä lopputulema typpivähennyksestä ei tue Saksassa sovellettavien valvontamenetelmien yhdenvertaisuutta.

⁽¹⁾ EYVL L 135, 30.5.1971, s. 40. Direktiivin liitettä I on muutettu 27.2.1998 annetulla komission direktiivillä 98/15/EY (EYVL L 67, 7.3.1998, s. 29).

⁽²⁾ Verordnung über Anforderungen an das Einleiten von Abwasser in Gewässer (AbwV), joka on annettu 21.3.1991 (BGBl. 1997 I-566), sanamuotoa muutettu 20.9.2001 annetulla tiedonannolla (BGBl. 2001 I-2240).

The Immigration Appellate Authorityn 27.5.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Man Lavette Chen ja Kunqian Catherine Zhu vastaan The Secretary of State for the Home Department

(Asia C-200/02)

(2002/C 180/21)

The Immigration Appellate Authority on pyytänyt 27.5.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.5.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Man Lavette Chen ja Kunqian Catherine Zhu vastaan The Secretary of State for the Home Department seuraaviin kysymyksiin:

1. Annettaanko neuvoston direktiivin 73/148/ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa tai vaihtoehtoisesti neuvoston direktiivin 90/364/ETY⁽²⁾ 1 artiklassa ottaen huomioon asiassa vallitsevat tosiseikat
 - a) ensisijaiselle valittajalle, joka on alaikäinen Euroopan unionin jäsenvaltion kansalainen, oikeus tulla ja oleskella pysyvästi siinä jäsenvaltiossa, jossa hän nyt asuu?
 - b) Jos annetaan, voiko toissijainen valittaja, joka on yhteisön ulkopuolisen valtion kansalainen, ensisijaisen valittajan äiti ja huoltaja, tämän perusteella saada oikeuden asua ensisijaisen valittajan kanssa kyseisessä jäsenvaltiossa, i) sukulaisuussuhteensa perusteella tai ii) sillä perusteella, että hän oli asunut ensisijaisen valittajan kanssa tämän kotimaassa taikka iii) jollakin muulla erityisellä perusteella?
2. Jos katsotaan, että ensisijaista valittajaa ei ole pidettävä jäsenvaltion kansalaisena neuvoston direktiivin 73/148/ETY tai 90/364/ETY 1 artiklassa tarkoitettujen yhteisön oikeuksien käyttämiseksi, mitä on pidettävä merkityksellisenä kriteerinä sen ratkaisemiseksi, onko lasta, joka on unionin kansalainen, pidettävä jäsenvaltion kansalaisena yhteisön oikeuteen perustuvien oikeuksien käyttämisen kannalta?

3. Onko asiassa vallitsevissa olosuhteissa ensisijaisen valittajan käyttämiä lastenhoitopalveluja pidettävä neuvoston direktiivissä 73/148/ETY tarkoitettuina palveluina?
4. Eikö ensisijaisella valittajalla ole oikeutta asua vastaanottavassa jäsenvaltiossa direktiivin 90/364/ETY 1 artiklan vuoksi, koska hänen toimeentulonsa perustuu yksinomaan siihen, että hänen kanssaan asuva vanhempi, joka on yhteisön ulkopuolisen jäsenvaltion kansalainen, vastaa siitä?
5. Antaako EY 18 artiklan 1 kohta asiassa vallitsevissa olosuhteissa ensisijaiselle valittajalle oikeuden tulla vastaanottavaan jäsenvaltioon ja oleskella siellä pysyvästi, vaikka hänellä ei olekaan tätä oikeutta minkään muun yhteisön oikeussäännön perusteella?
6. Jos antaa, onko toissijaisella valittajalla tämän perusteella oikeus jäädä vastaanottavaan jäsenvaltioon ensisijaisen valittajan kanssa?
7. Mikä merkitys asiassa on annettava yhteisön oikeudessa voimassa oleville perusoikeuksille, joihin valittajat vetoavat, kuten Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklalle, jossa taataan oikeus yksityis- ja perhe-elämän ja kodin suojaan, yhdessä tämän sopimuksen 14 artiklan kanssa, kun otetaan huomioon, että ensisijainen valittaja ei voi asua Kiinassa toissijaisen valittajan, eli äitinsä, isänsä ja veljensä kanssa?

(¹) Sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/148/ETY (EYVL L 172, 28.6.1973, s. 14).

(²) Oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/364/ETY (EYVL L 180, 13.7.1990, s. 26).

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) 28.3.2002 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen vastaan Secretary of State for Transport, Local Government and the Regions, Ex parte: Delena Wells

(Asia C-201/02)

(2002/C 180/22)

mällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.5.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa The Queen vastaan Secretary of State for Transport, Local Government and the Regions, Ex parte: Delena Wells, seuraaviin kysymyksiin:

- a) Onko uusien ehtojen hyväksyminen Interim Development Orderilla (alueiden kehittämisestä tehty väliaikainen päätös) myönnetylle olemassaolevalle luvulle (jäljempänä vanha louhintalupa) vuoden 1991 Planning and Compensation Actin (suunnittelua ja vahingonkorvausta koskeva laki) 22 §:n ja liitteen 2 nojalla YVA-direktiivissä (¹) tarkoitettu lupa?
- b) Kun vanhalle IDO-louhintaluvulle on hyväksytty uusia ehtoja vuoden 1991 Planning and Compensation Actin nojalla, voidaan näissä uusissa ehdoissa edellytettyjen lisäseikkojen hyväksymistä pitää YVA-direktiivissä tarkoitettuna lupana?
- c) Jos a) kohtaan vastataan myöntävästi, mutta b) kohtaan kieltävästi, onko jäsenvaltiolla kuitenkin jatkuva velvollisuus korjata laiminlyöntinsä, joka koskee sitä, että se ei ole edellyttänyt YVA:a, ja jos on, niin miten tämä on tehtävä?
- d) (i) Voivatko yksittäiset kansalaiset riitauttaa sen, että jäsenvaltio ei ole edellyttänyt YVA:a, vai (ii) voidaan tämä kieltää näiltä niiden rajoitusten perusteella, joita yhteisöjen tuomioistuin on asettanut välittömän oikeusvaikutuksen doktriiniin ja jotka koskevat esimerkiksi horisontaalista välitöntä oikeusvaikutusta tai valtionhallintoon kuuluvan yksityisille oikeussubjekteille asettamia raskaita tai velvoitteita?
- e) Jos d) kohdan (ii) alakohtaan vastataan myöntävästi, mitkä ovat tällaisten välitöntä oikeusvaikutusta koskevien kieltojen rajat tässä tapauksessa, ja mihin toimenpiteisiin Yhdistynyt kuningaskunta voi laillisesti YVA-direktiivin mukaisesti ryhtyä?

(¹) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY (EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40).